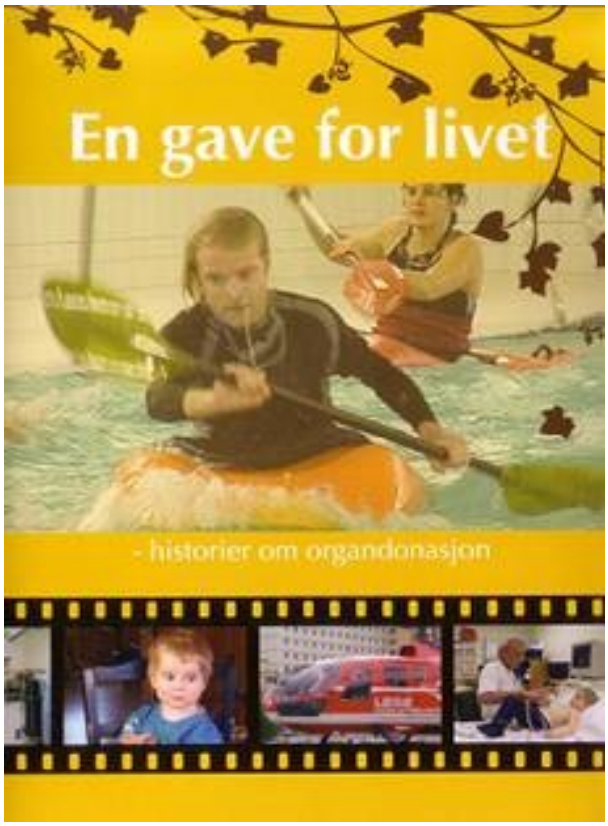

Kjære elev.

Ved utgangen av 2007 hadde mer enn 7500 mennesker fått muligheten til et bedre og lengre liv takket være organdonasjon. Men dessverre er ikke alle like heldige. Det er stor mangel på organer og mange dør mens de venter.

Når en person har gått bort er det de pårørende som må bekrefte den avdøde sin holdning til organdonasjon. Det er derfor det er så viktig at vi tar stilling til dette mens vi fortsatt kan. Overlat ikke avgjørelsen til andre, bestem selv over din egen kropp.

Stiftelsen Organdonasjon er nå inne i sitt 11 driftsår (etablert i 1997). I dag står det 6 pasientforeninger bak arbeidet som Stiftelsen Organdonasjon utfører.
Norge har i løpet av de siste årene blitt blant de beste landene i Europa på organdonasjon, men vi har fortsatt et godt stykke igjen til målsetningen som ble satt av regjeringen høsten 2007.

Disse nettsidene har blitt utarbeidet med utgangspunkt i filmen "En gave for livet – historier om organdonasjon" og ment som en hjelp til å få i gang en samtale om temaet organdonasjon. Målet er at hver enkelt skal ta stilling til organdonasjon og at du formidle dette til de som står deg nær.

Lykke til med arbeidet!

Med vennlig hilsen

Truls Zimmer, pedagog og transplantert

Stiftelsen organdonasjon

Prosjektet er finansiert med støtte
fra Helse og Rehabilitering

www.organdonasjon.no

HELSE OG REHABILITERING
Stiftelsen for norske helse- og rehabiliteringsorganisasjoner

Stiftelsen organdonasjon

En gave for livet
En gave for livet - historier om organdonasjon

Forslag til oppgaver:

1) Svar på følge spørsmål:
   a) Ville du tatt i mot et organ om det ville redde livet ditt?
   b) Ønsker du å gi bort dine organ når du selv ikke trenger dem?
   c) Har du snakket med noen av de du kjenner om temaet organdonasjon
   d) Kjenner du til noen som har erfaring med organdonasjon (f.eks kjenner noen som har fått et eller flere organ, vet om noen som har gitt organ e.l)
2) I Norge har vi ikke register, dette er fordi man ikke ser noen sammenheng mellom register og antall organdonasjoner.
   a) Våre naboland, Sverige og Danmark, har register men har lavere antall organdonasjoner enn det vi har i Norge. Hvordan kan dette henge sammen?
   b) Ingen land i den vestlige verden (uansett om de har register eller ikke) vil ta organ fra en avdød uten at de pårørende har gitt sitt samtykke. Om man ikke har snakket om dette temaet er vår erfaring at det oftere resulterer i et Nei enn et Ja. Hvorfor det?
   c) Når en person har sagt til sine pårørende at man er positiv til organdonasjon gjør dette avgjørelsen for dem lettere om legen på donorsykehuset spør om tillatelse til å bruke organene. Finnes det grunner for at noen ikke ville oppfylle den avdødes siste vilje?
3) For at man skal kunne bruke organene til avdøde, må vedkommende bli erklært død på et av landets 28 donorsykehus. Det er personer som dør av hodeskader forårsaket av ulykker, blodpropp eller hjerneblødning som er aktuelle donorer.
   a) Når vi hører om trafikkulykker der personer blir erklært døde på stedet kan ikke organene brukes til organdonasjon. Kan du tenke deg hvorfor?
   b) Organer fra personer som har kreft eller HIV/aids kan ikke gi organ. Hva kan være grunnen til dette?
4) Å vente på et organ.
   a) En som kommer på venteliste for et nytt organ står ikke i en vanlig kø. Den som kom sist inn på listen kan få et nytt organ først. Hvordan kan dette ha seg?
   b) Noen som står på venteliste kan bli tatt av denne for en periode eller permanent. Hva tror du kan være grunnen til dette?

Prosjektet er finansiert med støtte
fra Helse og Rehabilitering

www.organdonasjon.no

HELSE OG REHABILITERING
Stiftelsen for norske helse- og rehabiliteringsorganisasjoner

Stiftelsen organdonasjon